

Hvilken allerhøieste Resolution herved kundgjøres til alle Bedkommendes Efterretning.

Det Kongelige Danske Cancellie, den 3die April 1810.

Kaas.

Cold. Knudsen. Bülow. Monrad.
Bernier. Lassen.

(L. S.)

29. Forordning,

for

Danmark og Norge, angaaende Vaccinationen.

Vi Frederik den Siette, af Guds Naade, Konge til Danmark og Norge, ic. ic. Giøre vitterligt: at da Vaccinationen eller Indpodningen af Koekopper tilstræffelig er bleven prøvet i Bore Stater, og ved de meest paalidelige Erfaringer bevist at være et sikkert Værnemiddel imod den, under Navn af Børnekopper, bekjendte farlige Sygdom; saa tilsiger Omhu for Bore Undersaatters Helbred og Liv, at Brugen af dette velgiørende Middel nu, ved almindelig Lov, vorder paabuden og hævdet.

Vi befale derfor saaledes som følger:

§. 1.

Den i Bor Residentsskab Kiøbenhavn nedsatte Commission angaaende Vaccinationen skal, som en herester steds vedvarende Commission, føre Over-Opsynet med Koekopper-Indpodningen i Bore Riger Danmark og Norge; og umiddelbar under samme paaligger Opsynet med denne Indretning Stifts- og Land-Physici.

§. 2.

§. 2.

Det specielle Tilsyn med Vaccinationen i ethvert enkelt District paa-
ligger Stedets Læge og i Kiøbenhavn Stadsphysicus. Til Districts-
Lægen, eller i Kiøbenhavn Stadsphysicus, skulke alle andre, som be-
fatte sig med Vaccinationen giøre behørig Anmeldelse om Koppeindpodningen
og de derved mødende Tilfælde; hvorefter denne Embedsmand ved hvert
Aars Udgang har at indsende samtlige Fortegnelser og Beretninger angaaende
Vaccinationen til den vedkommende Stifts, eller Landphysicus, fra hvem de
siden tilstilles Vaccinationscommissionen.

§. 3.

Saa skal og Politiet paa ethvert Sted strængeligen vaage over, at
Bore Anordninger angaaende Vaccinationens Udbredelse og Bornekoppernes
Forebyggelse blive eftersevede, og Lægenes Forskrifter i saa Henseende nøi-
agtigen opfyldte, samt Overtrædelser herimod hastigen afstraffede.

§. 4.

Ligesom der i Vor Residentsstad er oprettet et Vaccinations-Institut,
hvor enhver uden Betaling kan blive indpodet Kæppe, saaledes ville Vi
og, for at dette Forebyggelsesmiddel kan komme alle Bore Kiære Undersaatter
til Nytte, herved allernaadigst have befaleet, at samtlige Districts- og Pro-
vincial-Medici og Chirurger, skulke, efter en af vedkommende Amtmænd i
Forening med Stifts- eller Landphysicus affattet Inddeeling, aarligen omreise
i deres Districter, for Byviis at vaccinere dem, som dertil frivilligen melde
sig. Disse Reiser indrettes saaledes, at den vaccinerende Læge kommer til-
bage paa hvert Sted til den Dag, han kan bedømme Vaccinens Vgthed.
Lægerne skulke nyde fri Befordring paa disse Reiser, samt, istedet for Diæ-
penge, et Honorarium af 24 R. for hver af dem vaccineret Person, hvilke
Udgifter lignes paa Amtet. Hvor de beskittede Physici, Læger og Chirurger,
formedelst Districternes Bidsløfthed, ikke kunne overkomme saadan Om-
reisen, maa Hjelpe-Vaccinateurer fra Vaccinationscommissionen forlanges og
afgives.

§. 5.

§. 5.

For at de beskaffede Medici og Chirurger altid kunne have og vedligeholde frisk Indpodnings-Materie, skal dem paa Forlangende anvises nogle Subjecter til at vaccinere blandt de Børn i deres Embedskreds, som nyde offentlig Opdragelse, Underviisning eller Understøttelse, samt befindes at være sunde og ikke at have havt de naturlige Kopper.

§. 6.

Samtlige Medici og Chirurger, saavelsom de uden for Lægestanden, der arbeide for Vaccinationens Fremme, og hvis Bestræbelser Vi med Velbehag ville ansee, skulle, til Beviis for den af dem fuldbyrkede Vaccinations Paalidelighed, meddeele enhver, der høilidigen har giennemgaaet samme, en Attest af saadant Indhold, som hostrykte Schema udviser, og hvortil autoriserede Blanqvetter skulle vorde Øvrighederne tilsendte for at uddeles til Bedkommende; dog maa slige Attester ikke medgives andre, end dem, hvis Vacciner ere imellem 7de og 9de Dag efter Indpodningen efterseete og befundne at være genuine og ægte. Navnene paa dem, hvis Vacciner befindes ægte, skulle indføres i dertil autoriserede Bøger, hvilke Øversøvrighederne paa Forlangende skulle meddeele Læger og andre, som besatte sig med Vaccinationen.

§. 7.

Forstandere og Bestyrere for samtlige Underviisnings-Instituter og alle saadanne Skoler, som ei henhøre til de ringeste Almue-Skoler, skulle være ansvarlige for, at ingen, som ei beviisligen er vaccineret, eller har havt de naturlige Kopper, optages som Lærling til Opdragelse eller Underviisning i bemeldte Instituter eller Skoler.

§. 8.

Lige Forpligtelse paaligger alle Aldermænd og Laugsmestere, i Henseende til Læredrenge Antagelse ved Laugene; saa og Directeurer og Bestyrere af offentlige Skiftelser, i Henseende til de Personer, der indtages som Lemmer i samme, eller derfra nyde Understøttelse.

§. 9.

§. 9.

Enhver som udskrives til Vor Krigstjeneste til Lands eller Vands, bør, naar han ei tilveiebringer Beviis om at være vaccineret, ved at fremlægge den allernaadigst anordnede Attest, eller fremviser umiskjendelige Tegn paa at have haft de naturlige Kopper, underkastes Vaccinationen strax ved hans Ankomst til Tjenesten.

§. 10.

Naar Confirmander melde sig, som ikke ere vaccinerede eller have haft de naturlige Kopper, bør Præsterne formane dem til, enten strax eller saasnart muligt at benytte det for deres Liv og Sundhed vigtige Forebyggelsesmiddel mod Koppesygdommen, som Vaccinationen tilbyder. Saa maa og fra 1ste Januar 1811 af ingen Præst foretage nogen Copulation eller Egetvielse med mindre de Copulerende, saavel Brudgom som Brud, beviisliggøre, at de ere vaccinerede, eller have haft de naturlige Kopper.

§. 11.

Naar de naturlige eller Børnekopper udbryde nogetsteds paa Landet i Vore Riger, bør samtlige Beboere af den eller de Byer, hvor Smitten har vilst sig, der ikke beviisligen have haft enten disse Kopper eller Koekopperne, uden Undtagelse strax underkastes Vaccinationen.

§. 12.

For samtlige Kiøbsteder derimod indskrænke Vi denne Befaling derhen, at alle og enhver i de Huse, hvor de naturlige Kopper yttre sig, skulde være pligtige strax at lade sig vaccinere, medmindre de have haft de naturlige eller Koekopperne.

§. 13.

Saa skal ogsaa de Huse eller Gaarde i Kiøbstederne, i hvilke Koppesygdommen maatte vise sig, strax gøres kjendelige derved, at en trykt eller skreven Seddel, som indeholder de Ord: "Her er Børnekopper," paaflistes

stres Gadebørren eller Porten, og lige Sebler paahæstes alle Indgangene til den Familles Værelser, hos hvilken den Syge opholder sig; og haver Politimesteren paa ethvert Sted nøie at overholde, at disse Sebler blive staaende urørte, indtil Districtslægen, og i Kiøbenhavn Stadsphysicus, skriftligen tillader deres Nedtagelse. Et saadant Huus, hvor Kopperne have yttret sig, bør i øvrigt, uagtet den Syge endog bortføres fra samme, fremdeles ansees som mistænkt for Koppesmitte, og Stedets Læge drage Omsorg for at de nødvendige Rensningsmidler, saasom mineralske Kogelser o. s. v. der afbenyttes, samt jevnlig undersøge om Sygdommen der videre skulle udbrede sig.

§. 14.

Da de naturlige Kopper undertiden vanskeligen kunne kendes fra andre Hudsygdomme, saa bør ethvert Udslæt, som bestaaer af smaa Blegne og som viser sig strax efter en mere eller mindre kiendelig Sygdom, ansees som mistænkeligt for at være Kopper, og bør desaaarsag anmeldes paa den i §§. 15 og 16 befalede Maade under de deri fastsatte Straffe i Overtrædelses-Tilsælbe, naar Sygdommen siden findes at være Kopper.

§. 15.

Enhver Huusfader eller Huusmoder skal, saasnart Tegn til Børnekopper vise sig i deres Huse, ufortøvet gjøre Anmeldelse derom, paa Landet for Stedets Præst eller Sognefogden, om han boer nærmere ved Stedet, hvilke igien skulle anmelde det for Districtslægen og Politimesteren, som strax har at indberette det til Amtmanden; i Kiøbstæderne for Byfogden eller Stedets Læge; og i Kiøbenhavn for Politimesteren eller Stadsphysicus, paa det at de fornødne Foranstaltninger mod Sygdommen strax kunde vorde foretagne. Mangel af en saadan Anmeldelse paadrager den Skyldige Huusfader eller Huusmoder Straf fra 8 Dages Fængsel paa Wand og Brød indtil 3 Maaneders Arbejde i Forbedringshuset efter Forseelsens Bessaffenhed og Domstolens Skøn.

§. 16.

§. 16.

Pigeledes skal det og i Kiøbstederne være Pligt for enhver Huusvært, eller den, som i hans Sted har Opsyn i Huset, noie at underrette sig om, og uopholdeligen for Districtslægen at anmeldte denne Sygdoms Udbrud. Befindes han at have efterladt saadan Anmeldelse, uagtet Sygdommen har været ham bekendt, straffes han med Mulct fra 10 Rdlr. til 100 Rdlr. efter hans Vilkaar og Forseelsens Grad.

Som Følge heraf berettiges Huusværterne til enhver Undersøgelse, hvorved de kunne sættes i Stand til at opfylde den dem paaliggende Pligt.

§. 17.

Saa snart Lægerne, enten paa den i fornævnte §§. befalede Maade, eller og ved egen Erfaring komme til Kundskab om Koppesygdommens Udbrud, skulle de, foruden at indberette det til Amtmanden, uopholdeligen give den vedkommende Stifts- eller Landphysicus saadant tilkiende; ligesom de ogsaa i dette Tilfælde strax bør giøre Indberetning til Commissionen for Vaccinationen.

§. 18.

De Forsigtighedsregler, som ved Forordningerne af 17de April 1782 for Danmark og 5te Septbr. 1794 for Norge ere foreffrevne i Henseende til andre epidemiske Sygdomme, skulle ogsaa være udvidede til Koppesygdommen, forsaavidt ikke ved denne Anordning anderledes er bestemt.

Disse Forsigtighedsregler ere: at ingen Uvedkommende maae indfinde sig hos de Syge; at Sørgestuer og alle andre Almue-Samqvem forbydes; at de Døde begravnes inden 48 Timer efter Døden, med det samme Løi, hvori de ere bortdøde, og i Kister, som indvendigen ere begede eller tiærede, samt nedgraves 4 Alen under Jorden; og endeligen: at hverken Liigsfølge eller Begravelses-Gilder tillades.

§. 19.

Naar der til noget Sted i Bore Riger indkomme Skibe, som enten have Koppe Patienter, eller Klæder hvoraf disse have gjort Brug, inden Børde, bør de henlægges under Quarantaine saalænge, indtil de Syge ere blevene afhentede, og dissers Klæder behørigen ere røgede og rensede ombord, samt lige Forsigtighed er iagttaget ved det Rum hvori de Syge have opholdt sig.

§. 20.

Paa det at Koppesygdommen ei ved den hidtil brugte Inoculation skal kunne vedligeholdes og dens farlige Emitte paa nye udbrede sig, forbyde Vi herved paa det strengeste al videre Indpødning af Smaakopperne eller de saakaldte Børnekopper. Skulde nogen Læge desuagtet driste sig til at foretage nogen Inoculation af disse Kopper, da skal det være ham forbudt videre at practisere nogetsteds i Bore Riger og Lande, og skal han derhos, om han er Embedsmand, have det ham anbetroede Embede forbrudt. Ligeledes skal og enhver, der enten paa sin egen Person, eller paa sine Børn eller andre lader foretage Indpødning af foromneldte Kopper, ansees som Bore Befalingers forsærlige Overtrædere og straffes, om han er Embedsmand, med Affættelse fra sit Embede, og i andet Fald med Pengebøder eller anden Straf efter Omstændighederne.

§. 21.

Ligesom der for Vor Residentsstad Kiøbenhavn er indrettet et Locale i det almindelige Hospital, hvori Koppe-Patienter ved en udbrydende Epidemie kunne henlægges til Kuur og Pleie, saaledes skal det ogsaa i Liden foranstaltes, at der i de øvrige Kiøbstæder, saavidt mueligt, have et lige Locale i Beredskab.

§. 22.

Alle Senge- og Gangklæder, som tilhøre Koppe-Patienterne og som ikke strax kunne lægges i Vand for at vaskes, bør følge med Patienten til ethvert saadant Koppe-Hospital, for der at røges og renses.

Ligeledes bør i det Værelse, hvor Koppe-Patienten har opholdt sig, foretages den forommeldte Rensning.

§. 23.

Naar spæde Børn, som behøve Moderens Die, indlægges til Kuur paa

paa et saabant Hospital, tillades det Moderen, om hun ønsker det, at forblive hos Barnet.

§. 24.

Uagtet det skal gielde som en almindelig Regel, at de som i Riøbsterne blive angrebne af de naturlige Kopper, skulle henbringes til Afsondring i det dertil indrettede Hospital, tillade Vi dog, at de Familier, hvis Formue sætter dem istand til at give Kopper-Patienterne den fornødne Pleie, og som kunne udrede de med disses Afsondring forbundne Omkostninger, maae beholde Patienterne hjemme og lade dem der udholde den fornødne Qvarantaine, saafremt Stedets Læge finder deres Boepæl beqvem dertil.

§. 25.

I saa Tilfælde skal Stedets Læge foranstalte, at ikke allene de i §. 13 omtalte Sedler blive opslaaede paa Huset, men endog at Gadens Navn og Husets Nummer bliver bekendtgjort i de offentlige Tidender, som udgives i denne eller en anden Riøbsted i Støstet. Naar derimod Patienten og dennes smittede Klæder blive henbragte til Hospitalet, skal ingen saadan Anmeldelse i de offentlige Tidender skee.

§. 26.

Naar en i en Riøbsted udbrudt Koppesygdom aldeles er ophørt, skal Stedets Læge bekendtgjøre saabant i de offentlige Tidender, og derhos udlove en Præmie af 10 Rdlr. til den som fremkommer med den første beviislige Angivelse om nyt Udbrud af denne Sygdom.

§. 27.

Alle foregaaende Anordninger og Forskrivter angaaende Vaccinationen ophæve Vi herved.

Hvoester alle Bedkommende sig allerunderdanigst have at rette. Givet i Vor Kongelige Residensstad Kiøbenhavn den 3die April 1810.

Under Vor Kongelige Haand og Setgl.

Frederik R.

(L. S.)

Kaas.

Cold. Knudsen. Bülow. Monrad.

Koefoppe=Indpodnings=Attest.

fød i og boende i Har gammel,
 er af mig underskrevne, Har den indpodet
 med Koefopper. Ved nøiagtigt Eftersyn imellem den 7de og 9de
 Dag efter Indpodningen har jeg fundet alle de Tegne, som vise
 dem at være de ægte Koefopper: de vare nemlig hele og ube-
 skadigede, opfyldte med en klar Bædske, i Midten nedtrykkede,
 og omgivne med en rød Birkel;
 har da ordentlig giennemgaaet de ægte Koefopper, som betrygge
 for Børnefopper i Fremtiden; hvilket herved, paa Vre og
 Samvittighed, bevidnes af

den

Har